© 2026 International Conference on Multidisciplinary Sciences and Innovations . All Rights Reserved.

ZAMONAVIY TERMINSHUNOSLIKDA TERMIN, TERMINOTIZIM VA SOHAVIY TERMINOLOGIYANING NAZARIY TALQINI

Ug‘iloy Xakimova Orifjonovna
Yangi Asr University
Email:ogiloy0710@gmail.com

Annotatsiya: Mazkur maqolada zamonaviy terminshunoslikning tayanch kategoriyalari bo‘lgan termin, terminotizim va sohaviy terminologiya tushunchalarining nazariy chegaralari, o‘zaro munosabati hamda ilmiy-kommunikativ vazifalari tahlil qilinadi. Termin faqat maxsus ma’noli so‘z yoki birikma sifatida emas, balki muayyan soha bilimining konseptual birligini verbal ifodalovchi, definitsiya bilan aniqlanadigan va professional kommunikatsiyada faol ishlaydigan til birligi sifatida talqin etiladi. Terminotizim tushunchasi terminlarning oddiy yig‘indisidan farqli ravishda, soha konseptlari o‘rtasidagi ierarxik, paradigmatik va assotsiativ munosabatlarni aks ettiruvchi tartiblangan tuzilma sifatida izohlanadi. Sohaviy terminologiya esa muayyan fan, texnika, kasb yoki faoliyat sohasida real qo‘llanadigan terminlar majmui bo‘lib, unda me’yorlashuv bilan bir qatorda variantlilik, sinonimiya, o‘zlashma, yangi nominatsiya va terminlarning semantik dinamikasi ham kuzatilishi asoslanadi. Tadqiqotda sistemaviy, kognitiv, kommunikativ va standartlashtirish yondashuvlari uyg‘unlashtirilib, termin – tushuncha – definitsiya – terminotizim – sohaviy kommunikatsiya zanjiri nazariy model sifatida yoritiladi.

Kalit so‘zlar: termin, terminshunoslik, terminotizim, sohaviy terminologiya, maxsus tushuncha, definitsiya, konseptual tizim, me’yorlashuv, terminologik variantlilik, professional kommunikatsiya.

KIRISH. Zamonaviy ilm-fan, texnologiya, tibbiyot, iqtisodiyot, huquq, raqamli kommunikatsiya va boshqa ixtisoslashgan sohalarning tez rivojlanishi tilning maxsus leksik qatlamini jadal yangilamoqda. Yangi tushunchaning paydo bo‘lishi uni aniq nomlash, mavjud tushunchalar tizimiga joylashtirish, boshqa tillardagi muqobillari bilan qiyoslash va professional muloqot uchun barqaror shaklga keltirish zaruratini tug‘diradi. Shu sabab terminshunoslik bugun faqat terminlarni yig‘ish va izohlash bilan cheklanmay, maxsus bilimning qanday konseptuallashtirilishi, qanday nomlanishi va muayyan diskursda qanday ishlashini o‘rganuvchi kompleks yo‘nalish sifatida qaralmoqda. ISO 1087:2019 terminologiya ishining asosiy tushuncha va birliklarini bir xilda tavsiflashga xizmat qilsa, ISO 704:2022 obyekt, tushuncha, belgi, definitsiya va belgilash vositalari o‘rtasidagi aloqalarni terminologik ishning metodologik asosi sifatida belgilaydi. O‘zbek terminshunosligida ham terminning maxsus tushunchaga bog‘liqligi, terminlar qatlamining tizimliligi, milliy va o‘zlashma manbalar hisobiga boyishi, terminlarni tartibga solish va lug‘atlashtirish masalalari izchil o‘rganilgan.

Biroq ilmiy adabiyotlarda “termin”, “terminologiya”, “terminotizim” va “sohaviy terminologiya” birliklari ayrim hollarda mazmunan yaqin tushunchalar sifatida qo‘llanib, ularning funksional chegaralari aniq ajratilmaydi. Bu holat nazariy tavsifda ham, muayyan soha materialini tahlil qilishda ham metodologik noaniqlik tug‘diradi. Mazkur maqolaning maqsadi zamonaviy terminshunoslikdagi asosiy yondashuvlar asosida termin, terminotizim va sohaviy terminologiyaning nazariy mohiyatini differensial belgilari orqali yoritish, ularning o‘zaro bog‘liqligini izohlash hamda terminologik tadqiqot uchun konseptual mezonlarni taklif etishdan iborat. Tahlilda sistemaviy-struktur, kognitiv, kommunikativ va me’yoriy yondashuvlar bir-birini inkor etuvchi emas, balki terminning turli funksional qirralarini ochuvchi o‘zaro to‘ldiruvchi metodologik asoslar sifatida qo‘llanadi.

Termin nazariyasining markaziy masalasi uning umumiste’mol so‘zidan farqini faqat tashqi shakl yoki lug‘aviy ma’no orqali emas, balki maxsus tushuncha bilan bog‘lanish darajasi orqali belgilashdir. Zamonaviy yondashuvda termin ma’lum fan yoki professional faoliyat doirasida konseptual mazmunni nomlaydigan va shu mazmunni boshqa birliklardan chegaralashga xizmat

© 2026 International Conference on Multidisciplinary Sciences and Innovations . All Rights Reserved.

qiladigan til belgisi hisoblanadi. Demak, terminning terminlik xususiyati so‘zning o‘zida mutlaq tarzda mavjud bo‘lmaydi; u muayyan bilim sohasi, tushunchalar tizimi va kommunikativ vazifa bilan munosabatda yuzaga chiqadi. Masalan, “tarmoq”, “platforma”, “virus”, “maydon”, “model” kabi birliklar umumiy tilda bir ma’noni, informatika, tibbiyot, fizika yoki iqtisodiyot doirasida esa maxsus konseptual mazmunni anglatishi mumkin. Bunday holatda terminni ajratib turuvchi mezon uning soha doirasida definitsiya qilinishi, boshqa tushunchalar bilan qat’iy yoki nisbatan barqaror aloqaga kirishishi va mutaxassislar kommunikatsiyasida takroriy qo‘llanishidir. Kiseleva, Mironova va Trofimova terminning asosiy differensial belgisini maxsus professional tushunchani ifodalash bilan bog‘lab, zamonaviy kognitiv terminshunoslikda terminni maxsus bilimning verbal natijasi va professional yo‘nalish vositasi sifatida ko‘rsatadi.Bunday talqin terminni faqat nomlash birligi sifatida emas, bilimni ixcham kodlovchi vosita sifatida tushunishga imkon beradi. Shu nuqtai nazardan terminning aniqligi uning barcha kontekstlarda faqat bitta lug‘aviy ma’noga ega bo‘lishi bilan emas, balki muayyan soha konsepti bilan identifikatsiyalanishi va zarur holatda definitsiya yordamida chegaralanishi bilan ta’minlanadi. Terminlarda polisemiya yoki sinonimiya mutlaqo bo‘lmasligi kerak, degan qat’iy talab real sohaviy diskursni to‘liq aks ettirmaydi; ammo me’yorlashgan professional kommunikatsiyada keraksiz dubletlikni kamaytirish, termin va tushuncha o‘rtasidagi moslikni kuchaytirish hamda noaniq qo‘llanishni cheklash dolzarb vazifa bo‘lib qoladi.

Termin mazmunining shakllanishida “tushuncha” va “definitsiya” kategoriyalari hal qiluvchi ahamiyatga ega. Tushuncha muayyan obyektlar sinfi, hodisa, jarayon, xususiyat yoki munosabat to‘g‘risidagi umumlashtirilgan bilim birligi bo‘lsa, termin ana shu tushunchaning til vositasidagi belgilanishidir. Definitsiya esa tushunchaning zarur va farqlovchi belgilarini ifodalab, uni yaqin tushunchalardan ajratadi. ISO 704:2022 terminologik ishda obyekt – tushuncha – belgi – belgilash birligi o‘rtasidagi munosabatni asosiy metodologik zanjir sifatida qaraydi. Mazkur yondashuvning ilmiy ahamiyati shundaki, terminni izohlashda avvalo uning fonetik yoki morfologik shakliga emas, nomlanayotgan konseptning sistemadagi o‘rniga murojaat qilinadi. Faber va Cabezas-García maxsus bilimni frame, ya’ni konseptual vaziyatlar va ular tarkibidagi munosabatlar orqali tasvirlash termin ma’nosini alohida birlik sifatida emas, balki bilim strukturasi ichida ko‘rish imkonini berishini ko‘rsatadi. Bu ayniqsa ko‘p komponentli terminlar, murakkab texnologik tushunchalar, protsessual nomlar va fanlararo terminlarni tahlil qilishda muhimdir. Shunday qilib, terminning nazariy modeli uch qatlamni birlashtiradi: lingvistik shakl, konseptual mazmun va kommunikativ qo‘llanish. Ushbu uch qatlamdan bittasini mutlaqlashtirish termin tabiatini toraytiradi: faqat shaklga asoslangan tahlil uning bilim tuzilmasidagi o‘rnini yo‘qotadi, faqat konseptga e’tibor berish real diskursdagi variantlarni e’tibordan chetda qoldiradi, faqat qo‘llanishga tayangan tahlil esa terminologik tizimning me’yoriy va ierarxik parametrlarini yetarli darajada ochmaydi.

1-jadval. Termin, terminotizim va sohaviy terminologiyaning nazariy differensial belgilari

Kategoriya	Nazariy mazmuni	Yetakchi belgilar va vazifa
Termin	Muayyan soha doirasidagi maxsus tushunchani verbal ifodalovchi, definitsiya va konseptual aloqalar orqali aniqlanadigan til birligi.	Nominativ, kognitiv va kommunikativ vazifa; soha bilan bog‘liqlik; tizimlilik; nisbiy aniqlik; me’yorlashuvga moyillik.
Terminotizim	Soha tushunchalari o‘rtasidagi ierarxik, paradigmatik va assotsiativ munosabatlarni terminlar orqali aks ettiruvchi tartiblangan model.	Konseptual ierarxiya; ichki strukturaviy aloqalar; klassifikatsiya; terminlarni bir tizimga keltirish; bilim modelini ifodalash.
Sohaviy terminologiya	Muayyan fan, texnika, kasb yoki faoliyat sohasida tarixan shakllangan va real kommunikatsiyada	Dinamiklik; variantlilik; o‘zlashma va milliy birliklar; yangi nominatsiya; diskursiv qo‘llanish;

© 2026 International Conference on Multidisciplinary Sciences and Innovations . All Rights Reserved.

	qo‘llanadigan terminlar majmui.	me’yorlashuv va standartlashtirish ehtiyoji.

Terminotizim tushunchasi terminlarning oddiy ro‘yxati yoki lug‘aviy majmuasidan sifat jihatdan farq qiladi. Terminotizim muayyan soha tushunchalarining o‘zaro aloqalarini til birliklari orqali aks ettiruvchi, nisbatan tartiblangan va ichki strukturaga ega tizimdir. Unda terminlar yakka holda emas, balki tur-jins, butun-qism, sabab-natija, jarayon-natija, obyekt-belgi, vosita-funksiya kabi konseptual munosabatlar asosida bog‘lanadi. Kiseleva va hammualliflar terminotizimni soha haqidagi bilimning til modeli sifatida ko‘rib, u tabiiy til materiali va mantiqiy-konseptual tartiblashning birikmasi ekanini ta’kidlaydi. Bu jihat terminotizimning “tabiiy-sun’iy” xarakterini tushuntiradi: terminlarning katta qismi til taraqqiyoti va professional amaliyot jarayonida tabiiy shakllanadi, biroq ularni klassifikatsiya qilish, standartlashtirish, definitsiyalarini muvofiqlashtirish va konseptual ierarxiyaga joylashtirish ongli terminologik faoliyat natijasidir. Shuning uchun terminotizim tayyor holda mavjud bo‘ladigan statik inventar emas; u soha bilimining rivoji bilan qayta tuziladigan ochiq tizimdir. Yangi ilmiy paradigma yoki texnologiya paydo bo‘lsa, eski terminlarning mazmuni aniqlashtiriladi, yangi terminlar kiritiladi, ayrim birliklar tarixiy qatlamga o‘tadi, ba’zi terminlar esa boshqa sohalardan ko‘chib, yangi semantik ixtisoslashuvga ega bo‘ladi. Terminotizimni o‘rganishda faqat alifbo tartibidagi terminlar ro‘yxatini tuzish yetarli emas; tadqiqotchi asosiy va hosila tushunchalarni, markaziy va periferik birliklarni, yuqori va quyi darajadagi kategoriyalarni, termin yasash modellarini va ularning konseptual aloqalarini aniqlashi zarur. Shu sabab zamonaviy terminografiya oddiy ikki tilli muqobil berishdan konseptga yo‘naltirilgan terminologik baza, ontologiya, korpus va semantik xarita yaratishga tomon siljimoqda.

Sohaviy terminologiya terminotizim bilan uzviy bog‘liq bo‘lsa-da, ular aynan bir hodisa emas. Sohaviy terminologiya — muayyan fan, kasb, ishlab chiqarish yoki ijtimoiy faoliyat doirasida real shakllangan va amalda qo‘llanadigan maxsus nominatsiyalar majmui. Terminotizim esa ana shu materialning tushunchaviy va mantiqiy jihatdan tartiblangan modelini anglatadi. Shu farq sababli sohaviy terminologiyada normativ tizimga to‘liq mos kelmaydigan variantlar, parallel nomlar, tarixiy va yangi birliklar, xalqaro va milliy shakllar, qisqartmalar, professional jargon bilan chegaradosh birliklar ham uchrashi mumkin. Bozorbekov zamonaviy logistika terminlari misolida globallashuv, internetlashuv va texnik taraqqiyot sohaviy terminlarning hosil bo‘lish modellari va paradigmatik aloqalarini tez kengaytirayotganini ko‘rsatadi. O‘zbek terminologiyasi taraqqiyotida ham ichki so‘z yasash imkoniyatlari, mavjud umumtil birliklarining terminlashuvi, kalkalash va to‘g‘ridan-to‘g‘ri o‘zlashtirish parallel ravishda ishlaydi. Mazkur jarayon sohaviy terminologiyani dinamik qatlamga aylantiradi. Masalan, bir yangi tushuncha dastlab inglizcha shaklda o‘zlashishi, keyin transkripsion variant, kalkalangan muqobil yoki milliy nominatsiya bilan raqobatga kirishishi mumkin. Qaysi shaklning barqarorlashishi faqat lingvistik “to‘g‘rilik” bilan emas, mutaxassislar qo‘llanishi, hujjatlar tili, ta’lim tizimi, ommaviy axborot vositalari, normativ lug‘atlar va xalqaro standartlar ta’siri bilan belgilanadi. Demak, sohaviy terminologiyani tahlil qilishda “qaysi termin to‘g‘ri?” degan savol bilan cheklanmasdan, “qaysi konsept nomlanmoqda?”, “qaysi variant qaysi kommunikativ muhitda ishlatilmoqda?”, “qaysi shakl me’yorlashuv uchun maqbul?”, “termin boshqa birliklar bilan qanday tizimli aloqada?” kabi savollarni birgalikda qo‘yish kerak.

Zamonaviy terminshunoslikda me’yoriylik va variantlilik o‘rtasidagi munosabat alohida nazariy ahamiyat kasb etadi. An’anaviy terminologik qarashlarda termin uchun bir ma’nolilik, ixchamlik, emotsional neytrallik, tizimlilik va sinonimlardan xoli bo‘lish ideal xususiyatlar sifatida belgilangan. Biroq korpusga va real professional diskursga asoslangan tadqiqotlar terminlar turli janr, kommunikativ vaziyat va ekspertlik darajasiga ko‘ra shakliy yoki semantik variantlanishini ko‘rsatadi. Condamines terminologiyadagi “me’yordan chekinish” deb baholanadigan ko‘plab holatlar aslida maxsus kommunikativ vaziyatning o‘ziga xosligi bilan izohlanishini ta’kidlaydi. Serra esa

© 2026 International Conference on Multidisciplinary Sciences and Innovations . All Rights Reserved.

terminologik variantlilikning mutaxassislar diskursida tabiiy hodisa ekanini, denominativ variantlar kommunikativ hamjamiyat ichidagi vazifa, adresat va janr bilan aloqadorligini ko‘rsatadi. San Martín terminologik definitsiyalarni tuzishda kontekst va tematik variantlarni hisobga olmaslik maxsus ma’noni sun’iy ravishda qotirib qo‘yishi mumkinligini asoslaydi. Bu xulosalar me’yorlashtirishdan voz kechish kerakligini anglatmaydi. Aksincha, me’yorlashtirishning maqsadi real til hodisasini inkor etish emas, balki turli variantlarning maqomini aniqlash, tavsiya etiladigan shaklni belgilash, eskirgan yoki noaniq birliklarni qayd etish va tushuncha chegaralarini izchil ifodalashdan iborat. Shu sabab terminologik lug‘at yoki baza ideal tarzda “asosiy termin – variant – definitsiya – soha belgisi – kontekst – ekvivalent – konseptual aloqa” kabi ma’lumotlarni qamrab olishi kerak. Bu model terminning ham normativ, ham kommunikativ tabiatini uyg‘un ko‘rsatadi.

Termin, terminotizim va sohaviy terminologiya munosabatini kognitiv nuqtai nazardan ko‘rish ularning bilimni tashkil etishdagi funksiyasini ochib beradi. Inson yangi soha bilimini o‘zlashtirar ekan, alohida terminlarni yodlashdan ko‘ra ular ortidagi kategoriyalar va munosabatlarni egallaydi. Masalan, tibbiyotdagi kasallik nomlari etiologiya, simptom, diagnostika va davolash tushunchalari bilan; tilshunoslikdagi birliklar esa daraja, funksiya, shakl va ma’no munosabatlari bilan tizim hosil qiladi. Termin ana shu konseptual tarmoqning til ko‘rinishidagi tuguni hisoblanadi. Faber va Cabezas-García ta’kidlagan frame asosidagi reprezentatsiya maxsus bilimni voqea, ishtirokchi, jarayon va munosabatlar orqali tasvirlab, terminlar o‘rtasidagi semantik aloqalarni ko‘rsatishga imkon beradi. Kognitiv yondashuvning afzalligi shundaki, u terminlarning yasalishi yoki lug‘aviy ma’nosini tavsiflash bilangina cheklanmay, “nima uchun aynan shu belgi nomlash uchun tanlangan?”, “yangi termin mavjud konseptual maydonga qanday qo‘shilmoqda?”, “metafora yoki terminlashuv yangi bilimni qanday strukturallashtirmoqda?” kabi savollarni ham tahlil doirasiga kiritadi. Shu asosda terminotizim bilimning lingvistik modeli sifatida, sohaviy terminologiya esa ushbu modelning real kommunikativ muhitdagi harakatchan verbal qatlami sifatida tushuniladi. Bu nazariy farqlash fanlararo terminlarning tabiatini izohlashda ayniqsa zarur, chunki bir termin turli sohalarda turlicha konseptual ramkaga kirishi mumkin. “Model”, “platforma”, “korpus”, “matritsa”, “tarmoq” singari birliklar aynan qaysi terminotizim tarkibida qo‘llanayotganiga qarab o‘z maxsus mazmunini oladi. Demak, terminning ma’nosi lug‘aviy birlik va predmet o‘rtasidagi sodda munosabat emas, balki konseptual tizimdagi pozitsiya va diskursiv faollashuv natijasidir.

Kommunikativ yondashuv terminning qanchalik “toza” yoki “ideal” ekanidan ko‘ra uning mutaxassislar o‘rtasida bilim uzatish vazifasini qanday bajarayotganiga e’tibor qaratadi. Professional matnda termin qisqa shaklda katta hajmdagi sohaviy axborotni faollashtiradi, ekspert uchun esa butun bir tushunchalar tarmog‘iga kirish nuqtasi bo‘lib xizmat qiladi. Shu bilan birga bir soha ichida ham ekspert, talaba, tarjimon, boshqaruvchi yoki keng jamoatchilik uchun terminning tushuntirish darajasi turlicha bo‘lishi mumkin. Biel va Wasilewska zamonaviy terminologiya hamda terminografiyani nazariy, metodologik va amaliy darajada ko‘rib, an’anaviy normativ yondashuvlardan kommunikativ, ijtimoiy, kognitiv va diskursiv funksiyalarni hisobga oluvchi qarashlarga o‘tish yuz berganini qayd etadi. Shu ma’noda sohaviy terminologiyaning sifati faqat terminlar soni bilan emas, ularning konseptual izchilligi, definitsiyalarning aniqligi, variantlar boshqaruvi, tarjima ekvivalentlarining asoslanganligi va foydalanuvchi ehtiyojiga mos taqdim etilishi bilan belgilanadi. Ayniqsa o‘zbek tilida yangi ilmiy va texnologik terminlarni shakllantirishda xalqaro terminni avtomatik o‘zlashtirish yoki har qanday holatda milliy muqobil yaratish kabi ikki qarama-qarshi yo‘lning biri mutlaq qoida sifatida olinmasligi kerak. Maqbul yechim tushunchaning xalqaro qo‘llanish ko‘lami, o‘zbek tilining fonetik-morfologik me’yorlari, mavjud sohaviy an’ana, terminning derivatsion imkoniyati, tushunarliligi va tizimdagi boshqa birliklar bilan uyg‘unligi asosida tanlanishi lozim. Dadaboyev o‘zbek terminologiyasining taraqqiyoti tilning ichki imkoniyatlari va o‘zlashmalar o‘rtasidagi murakkab o‘zaro ta’sirga tayanganini ko‘rsatadi. Shu sabab milliy terminologiyani rivojlantirishning

© 2026 International Conference on Multidisciplinary Sciences and Innovations . All Rights Reserved.

samarali yo‘li sun’iy yopiqlik emas, konseptual aniqlik va me’yoriy tanlov tamoyillariga tayanadigan boshqariladigan ochiqlikdir.

XULOSA

Zamonaviy terminshunoslikda termin, terminotizim va sohaviy terminologiya bir-biriga bog‘liq, biroq nazariy maqomi jihatidan farqlanuvchi kategoriyalardir. Termin — muayyan maxsus tushunchani verbal ifodalovchi, definitsiya va konseptual munosabatlar orqali aniqlanadigan hamda professional kommunikatsiyada bilim uzatishga xizmat qiladigan birlik. Terminotizim — shu terminlar ortidagi tushunchalar munosabatini aks ettiruvchi tartiblangan lingvistik-konseptual model. Sohaviy terminologiya esa muayyan sohada real qo‘llanadigan maxsus birliklarning tarixiy va zamonaviy qatlamlarini, normativ hamda variant shakllarini qamrab oluvchi dinamik majmuadir. Shu sabab “terminologiya”ni tayyor va ideal tizim, “terminotizim”ni esa oddiy terminlar ro‘yxati sifatida talqin qilish metodologik jihatdan to‘g‘ri emas.

Tahlil natijalariga ko‘ra, terminning ilmiy tavsifi kamida uch omil — lingvistik shakl, konseptual mazmun va kommunikativ qo‘llanish birligida olib borilishi kerak. Terminotizimni rekonstruksiya qilishda tushunchalar ierarxiyasi, semantik munosabatlar, kategoriya va derivatsion modellar aniqlanishi zarur; sohaviy terminologiyani baholashda esa variantlilik, o‘zlashma, sinonimiya, qisqartma, terminlashuv va diskursiv moslashuv kabi real hodisalar hisobga olinishi lozim. Me’yorlashuvning vazifasi variantlilikni mexanik yo‘qotish emas, balki tushuncha va nom o‘rtasidagi munosabatni aniqlashtirish, tavsiya etiladigan shakllarni asoslash va professional kommunikatsiyadagi noaniqlikni kamaytirishdan iborat. Shu yondashuv o‘zbek tilidagi sohaviy terminologiyalarni tadqiq etish, terminologik lug‘at va elektron bazalarni yaratish, tarjima ekvivalentlarini tanlash hamda yangi terminlarni ilmiy mezonlar asosida me’yorlashtirish uchun samarali nazariy asos bo‘la oladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO‘YXATI

1. Dadaboyev H. O‘zbek terminologiyasi: o‘quv qo‘llanma. – Toshkent: Yoshlar nashriyot uyi, 2020. – 136 b.
2. Dadaboyev H. Zamonaviy o‘zbek leksikografiyasi va terminologiyasi: o‘quv-uslubiy majmua. – Toshkent: Alisher Navoiy nomidagi Toshkent davlat o‘zbek tili va adabiyoti universiteti, 2017.
3. Mannonova M.Sh. O‘zbek tilshunosligida terminologiya masalalari va ularning zamonaviy tadqiqi. Kulolchilik terminologiyasining lingvomadaniy ahamiyati // Science Time. – 2026. – T. 4, № 3/2. – B. 440–446. – DOI: 10.66345/stj.v4i3/2.5520.
4. Bozorbekov A. O‘zbek terminologiyasida texnik, zamonaviy logistika sohasidagi terminlarning yasalish modellari va paradigmatikasi // Ijtimoiy-gumanitar fanlarning dolzarb muammolari / Actual Problems of Humanities and Social Sciences. – 2024. – T. 4, № 8. – DOI: 10.47390/SPR1342V4I8Y2024N31.
5. Faber P., Cabezas-García M. Specialized Knowledge Representation: From Terms to Frames // Research in Language. – 2019. – Vol. 17, No. 2. – P. 197–211. – DOI: 10.18778/1731-7533.17.2.06.
6. Kiseleva S.V., Mironova M.Yu., Trofimova N.A. The Problems of Conceptualization and Categorization in English Terminology // Discourse. – 2020. – Vol. 6, No. 2. – P. 115–124. – DOI: 10.32603/2412-8562-2020-6-2-115-124.
7. Condamines A. How can one explain “deviant” linguistic functioning in terminology? // Terminology. – 2021. – Vol. 27, No. 2. – P. 322–343. – DOI: 10.1075/term.20029.con.
8. San Martín A. A Flexible Approach to Terminological Definitions: Representing Thematic Variation // International Journal of Lexicography. – 2022. – Vol. 35, No. 1. – P. 53–74. – DOI: 10.1093/ijl/ecab013.

© 2026 International Conference on Multidisciplinary Sciences and Innovations . All Rights Reserved.

9. Serra L.H. Terminological variation and specialized textual genres: the discursive community of sugarcane in Brazil // Cadernos de Linguística. – 2021. – Vol. 2, No. 4. – e479. – DOI: 10.25189/2675-4916.2021.v2.n4.id479.
10. ISO 1087:2019. Terminology work and terminology science — Vocabulary. – 2nd ed. – Geneva: International Organization for Standardization, 2019. – 38 p.